

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سایت اینترنتی گلزارنور

<http://golzarenoor.ir>

دعای مُجیر

این دعا در بین دعاها از جایگاه بلندی برخوردار است که از حضرت رسول (صلی الله علیه و آله) روایت شده و دعایی است که جبرئیل برای آن حضرت هنگامی که در مقام ابراهیم مشغول نماز بود آورد و کفعمی در «بلد الامین» و «مصباح» و شیخ عباس قمی در مفاتیح الجنان این دعا را ذکر نموده و در حاشیه آن به فضیلت آن اشاره دارد، از جمله اینکه:

هر که این دعا را در «ایام البیض» [روزهای سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم] ماه رمضان بخواند گناهِش آمرزیده می‌شود، هرچند به عدد دانه‌های باران و برگ‌های درختان و ریگ‌های بیابان باشد؛ و خواندن آن برای شفای بیمار و ادای دین و بی‌نیازی و توانگری و برطرف شدن غم و اندوه سودمند است.

این دعا هشتاد و هشت بند دارد که در هر بند عبارت «أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ: پناه بده من را از آتش ای پناه دهنده» تکرار شده است.

و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ، تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ، تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ، تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ، تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ، تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّبُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ، تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ، تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزّهی تو ای خدا، بلندمرتبه هستی ای بخشنده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای کریم، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای فرمانروا، بلندمرتبه هستی ای مالک، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای پاک از هر عیب، بلندمرتبه هستی ای سلام، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای ایمنی بخش، بلندمرتبه هستی ای چیره بر هستی، ما را از

آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای توانمند، بلندمرتبه هستی ای توانا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای بزرگ‌منش، بلندمرتبه هستی ای بزرگ‌منش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده

سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ، تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ، تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا هَادِي، تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ، تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَّاحُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي، تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايَ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ، تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِي، تَعَالَيْتَ يَا مُعِيدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزّهی تو ای آفریننده، بلندمرتبه هستی ای آفریننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای صورت آفرین، بلندمرتبه هستی ای تقدیر کننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای راهنما، بلندمرتبه هستی ای ماندگار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای بخشایشگر، بلندمرتبه هستی ای بسیار توبه‌پذیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای گشایشگر، بلندمرتبه هستی ای خستگی‌ناپذیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای سرورم، بلندمرتبه هستی ای مولایم، ما از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای نزدیک، بلندمرتبه هستی ای نگاهبان، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای پدیدآورنده، بلندمرتبه هستی ای بازگرداننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای ستوده، بلندمرتبه‌ای ای دارای شکوه و عظمت، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ، تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ، تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا شَهِيدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ، تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ، تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي، تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ، تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ، تَعَالَيْتَ يَا مُؤْنِسُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ، تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزّهی تو ای دیرینه، بلندمرتبه هستی ای بزرگ، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای آمرزنده، بلندمرتبه هستی ای پاداش دهنده بسیار در برابر کار اندک، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای گواه، بلندمرتبه هستی ای حاضر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای بسیار احسان کننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای برانگیزنده، بلندمرتبه هستی ای میراث‌بر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای زندگی‌بخش، بلندمرتبه هستی ای میراننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای همراه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای همدم، بلندمرتبه هستی ای مونس، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای بزرگ منزلت، بلندمرتبه هستی ای زیبا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده

سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا حَفِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مَلِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ، تَعَالَيْتَ يَا مُوجُودُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ، تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ، تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ، تَعَالَيْتَ يَا مَعَادُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ، تَعَالَيْتَ يَا جَلَالُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ، تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ، تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزهی تو ای آگاه، بلندمرتبه هستی ای بینا، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای عطابخش، بلندمرتبه هستی ای امان ده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای معبود، بلندمرتبه هستی ای موجود، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای بسیار آمرزنده، بلندمرتبه هستی ای نیرومند مطلق، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای یاد شده، بلندمرتبه هستی ای سپاس شده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای بخشنده، بلندمرتبه هستی ای پناهگاه، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای زیبا، بلندمرتبه هستی ای بزرگ و با عظمت، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای پیش از همه، بلندمرتبه هستی ای روزی دهنده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای راستگو، بلندمرتبه هستی ای شکافنده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ، تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ، تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا فَعَالُ، تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي، تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ، تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ، تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزهی تو ای شنوا، بلندمرتبه هستی ای سریع در خشنود شدن، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای بلندپایه، بلندمرتبه هستی ای نوافرین، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای همواره در کار، بلندمرتبه هستی ای والاتر، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای داور کننده، بلندمرتبه هستی ای خشنود، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای چیره، بلندمرتبه هستی ای پاک، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای دانا، بلندمرتبه هستی ای حکمران، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ، تَعَالَيْتَ يَا قَانِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ، تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا غَنِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا وَفِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا قَوِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا كَافِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا شَافِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ، تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخَّرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ، تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزهی تو ای پاینده، بلندمرتبه هستی ای پایدار، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای نگهدارنده، بلندمرتبه هستی ای پخش کننده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای بی نیاز، بلندمرتبه هستی ای بی نیاز کننده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای کمال بخش، بلندمرتبه هستی ای توانا، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای کفایت کننده، بلندمرتبه هستی ای شفاعت بخش، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزهی تو ای پیش انداز، بلندمرتبه هستی ای پس انداز، ما را

از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای آغاز، بلندمرتبه هستی ای انجام، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ، تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا ذَا الطُّوْلِ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا حَى، تَعَالَيْتَ يَا قَيُّوْمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ، تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ، تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا وَالِي، تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزّهی تو ای آشکار، بلندمرتبه هستی ای نهان، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای امید، بلندمرتبه هستی ای آنکه به او امید می‌بندند، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای احسان‌بخش، بلندمرتبه هستی ای همواره بخشایشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای زنده، بلندمرتبه هستی ای به خود پاینده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای یگانه، بلندمرتبه هستی ای یکتا، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای سرور، بلندمرتبه هستی ای مقصود همه، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای توانا، بلندمرتبه هستی ای بزرگ، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای کارگزار و حاکم، بلندمرتبه هستی ای بلند پایه ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا اَعْلَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا وَلِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا ذَارِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا بَارِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا خَافِضٌ، تَعَالَيْتَ يَا رَافِعٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطٌ، تَعَالَيْتَ يَا جَامِعٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُعِزٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مُذِلٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا حَافِظٌ، تَعَالَيْتَ يَا حَفِيزٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا قَادِرٌ، تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمٌ، تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

منزّهی تو ای والا، بلندمرتبه هستی ای والاتر، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای سرپرست، بلندمرتبه هستی ای مولا، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای پدیدآور، بلندمرتبه هستی ای آفریننده، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای فرودآور، بلندمرتبه هستی ای فرازبر، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای عزّت‌بخش، بلندمرتبه هستی ای گردآور، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای نگاهبان، بلندمرتبه هستی این نگاهبان، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای توانا، بلندمرتبه هستی ای توانمند، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده، منزّهی تو ای دانا، بلندمرتبه هستی ای بردبار، ما را از آتش پناه ده ای پناهدهنده

سُبْحَانَكَ يَا حَكَمٌ، تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُعْطَى، تَعَالَيْتَ يَا مَانِعٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا ضَارٌّ، تَعَالَيْتَ يَا نَافِعٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبٌ، تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا عَادِلٌ، تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ . سُبْحَانَكَ يَا

لَطِيفٌ، تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ، تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ، سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدٌ، تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا عَفُوٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

منزّهی تو ای داور، بلندمرتبه هستی ای فرزانه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای عطابخش، بلندمرتبه هستی ای بازدار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای زیان‌رسان، بلندمرتبه هستی ای سودبخش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای اجابت‌کننده، بلندمرتبه هستی ای حسابرس، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای دادگر، بلندمرتبه هستی ای جدایی‌انداز، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای برجسته و عالی‌رتبه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای پروردگار، بلندمرتبه هستی ای حقیقت‌پایدار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای پرشکوه، بلندمرتبه هستی ای یگانه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای بسیار گذشت‌کننده، بلندمرتبه هستی ای انتقام‌گیرنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده

سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعٌ، تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ، سُبْحَانَكَ يَا رَوْفٌ، تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا فَرْدٌ، تَعَالَيْتَ يَا وَتَرٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتٌ، تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلٌ، تَعَالَيْتَ يَا عَدْلٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا مُبِينٌ، تَعَالَيْتَ يَا مَتِينٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا بَرٌّ، تَعَالَيْتَ يَا وَدُودٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ، سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدٌ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ، سُبْحَانَكَ يَا نُورٌ، تَعَالَيْتَ يَا مُنُورٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ

منزّهی تو ای گسترده‌بخش، بلندمرتبه هستی ای عطاگستر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای پرمهر، بلندمرتبه هستی ای نوازشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای یگانه، بلندمرتبه هستی ای بی‌همتا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای روزی‌بخش، بلندمرتبه هستی ای فراگیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای کارگزار، بلندمرتبه هستی ای عدالت‌محض، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای آشکار، بلندمرتبه هستی ای استوار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای نیکو، بلندمرتبه هستی ای مهرورز، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای راهنما، بلندمرتبه هستی ای راهبر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای روشنایی، بلندمرتبه هستی ای روشنی‌بخش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده

سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرٌ، تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا صَبُورٌ، تَعَالَيْتَ يَا صَابِرٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِيٌ، تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِيٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانَ، تَعَالَيْتَ يَا دَيَانَ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ سُبْحَانَكَ يَا مَعْيِثٌ، تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرٌ، تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرٌ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرٌ . سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبْرُوتِ وَالْجَلَالِ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَا مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

منزّهی تو ای یاری‌رسان، بلندمرتبه هستی ای یاور، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای بسیار شکیبیا، بلندمرتبه هستی ای شکیبیا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای شمارشگر، بلندمرتبه هستی ای پدید آورنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای پاک و منزّه، بلندمرتبه هستی ای جزادهنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای فریادرس، بلندمرتبه هستی ای پناه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای آفریننده، بلندمرتبه هستی ای حاضر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده، منزّهی تو ای دارنده توانمندی و زیبایی، بلندمرتبه هستی ای دارای قدرت مطلق و عظمت، منزّهی تو، معبودی جز تو نیست، منزّهی تو، همانا من از ستمکاران بودم، پس دعایش را اجابت کردیم و او را از اندوه رهانیدیم و این‌چنین اهل ایمان را رهایی بخشیم و درود خدا بر آقای ما محمّد و همه خاندان او و ستایس ویژه خدا پروردگار جهانیان است و خدا ما را بس است و چه نیکو کارگزاری است و هیچ نیرو و توانی نیست جز به خدای بلندمرتبه بزرگ.

سایت اینترنتی گلزارنور

<http://golzarenoor.ir>